

2. Priteisti iš Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 222, 2016 6 20.

2017 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (*Supreme Court (Airija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston / T. G. Brosnan*)

(Byla C-251/16) ⁽¹⁾

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema (PVM) — Šeštoji direktyva 77/388/EEB — 4 straipsnio 3 dalies a punktas ir 13 straipsnio B dalies g punktas — Kitų nei 4 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytų pastatų ir žemės, kurioje jie pastatyti, tiekimo neapmokestinimas — Draudimo piktnaudžiauti principas — Taikymas nesant šį principą perkeliančių nacionalinių nuostatų — Teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai*)

(2018/C 022/12)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Kita apeliacinio proceso šalis: T. G. Brosnan

Rezoliucinė dalis

1. Draudimo piktnaudžiauti principas turi būti aiškinamas taip, kad, nepaisant nacionalinės priemonės, kuria šis principas įgyvendinamas vidaus teisinėje sistemoje, jis gali būti tiesiogiai taikomas siekiant atsisakyti neapmokestinti pridėtinės vertės mokesčiu nekilnojamojo turto pardavimo, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, įvykdyto prieš paskelbiant 2006 m. vasario 21 d. Sprendimą Halifax ir kt. (C-255/02, EU:C:2006:121), ir tai nėra draudžiama pagal teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus.
2. 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, jei pagrindinėje byloje nagrinėjamus sandorius reikėtų iš naujo apibrėžti pagal draudimo piktnaudžiauti principą, tie iš šių sandorių, kurie nebuvo sudaryti piktnaudžiaujant, gali būti apmokestinti pridėtinės vertės mokesčiu remiantis reikšmingomis tokių apmokestinimą numatančių nacionalinės teisės aktų nuostatomis.
3. Draudimo piktnaudžiauti principas turi būti aiškinamas taip, kad siekiant, remiantis 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo Halifax ir kt. (C-255/02, EU:C:2006:121) 75 punktu, nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamų sandorių pagrindinis tikslas yra įgyti mokestinį pranašumą, reikia atskirai atsižvelgti į nuomos sutarčių, galiojusių prieš įvykdant pagrindinėje byloje aptariamo nekilnojamojo turto pardavimą, tikslą.
4. Draudimo piktnaudžiauti principas turi būti aiškinamas taip, kad nekilnojamojo turto tiekimu, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, gali būti įgyjamas mokesstinis pranašumas, prieštaraujantis reikšmingų Šeštosios direktyvos 77/388/EEB nuostatų tikslui, jeigu šio nekilnojamojo turto savininkas ar nuomininkas, prieš tai, kai šis turtas buvo parduotas tretiesiems pirkėjams, dar nebuvo juo faktiškai pasinaudojęs. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar taip yra pagrindinėje byloje.

5. Draudimo piktnaudžiauti principas turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas esant situacijai, kaip antai nagrinėjamai pagrindinėje byloje, kuri susijusi su galimu nekilnojamojo turto tiekimo neapmokestinimu pridėtinės vertės mokesčiu.

⁽¹⁾ OL C 243, 2016 7 4.

2017 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Helsingin hallinto-oikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą), pradėtoje A Oy

(Byla C-292/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Įsisteigimo laisvė — Tiesioginiai mokesčiai — Pelno mokestis — Direktyva 90/434/EEB — 10 straipsnio 2 dalis — Turto perleidimas — Užsienyje įsteigtos nuolatinės buveinės perleidimas gaunančiajai bendrovei nerezidentei pagal turto perleidimo sandorį — Valstybės narės, kurioje yra perleidžiančioji bendrovė, teisė apmokestinti šios buveinės pelną arba turto vertės padidėjimą, atsiradusį dėl turto perleidimo — Nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatytas pelno ar turto vertės padidėjimo apmokestinimas nedelsiant tais metais, kai turtas buvo perleistas — Mokėtino mokesčio rinkimas tais mokestiniais metais, kai įvyko turto perleidimo sandoris)

(2018/C 022/13)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Helsingin hallinto-oikeus

Šalis pagrindinėje byloje

A Oy

Rezoliucinė dalis

SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamos tokios nacionalinės teisės nuostatos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias tuo atveju, kai bendrovė rezidentė pagal turto perleidimo sandorį perleidžia užsienyje esančią savo nuolatinę buveinę bendrovei nerezidentei, dėl šio perleidimo atsiradęs turto vertės padidėjimas apmokestinamas nedelsiant ir neleidžiama atidėti mokėtino mokesčio rinkimo, o esant panašiai vidaus situacijai toks turto vertės padidėjimas apmokestinamas tik pardavus perleistą turtą, kiek šiose teisės nuostatose nenumatyta atidėti šio mokesčio rinkimo.

⁽¹⁾ OL C 270, 2016 7 25.

2017 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Naczelny Sąd Administracyjny (Lenkija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Kozuba Premium Selection sp. z o. o. / Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Byla C-308/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema — Direktyva 2006/112/EB — 12 straipsnio 1 ir 2 dalys — 135 straipsnio 1 dalies j punktas — Apmokestinamieji sandoriai — Pastatų tiekimo neapmokestinimas — Sąvoka „pirmas panaudojimas“ — Sąvoka „pertvarkymas“

(2018/C 022/14)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Naczelny Sąd Administracyjny